

בש"פ 5824/17 - מדינת ישראל נגד אדרג'או אינאו

בבית המשפט העליון

בש"פ 5824/17

לפני: המבקשת:
כבוד השופטת ד' ברק-ארז
מדינת ישראל

נגד

המשיב: אדרג'או אינאו

בקשה להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: כ"ט בתמוז התשע"ז (23.7.2017)

בשם המבקשת: עו"ד רחלי זוארץ-לוי

בשם המשיב: עו"ד אבי אלפסי

החלטה

1. בפני בקשה להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) מעבר לתשעה חודשים בתשעים יום או עד למתן פסק דין בת"פ 34319-10-16 בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, לפי המוקדם.

2. ביום 27.10.2016 הוגש נגד המשיב כתב אישום שייחס לו עבירות של שוד בצוותא חדא בנסיבות מחמירות וקשירת

עמוד 1

קשר לביצוע פשע. כתב האישום נסב על אירוע שבו היו מעורבים, על-פי הנטען, המשיב ואחר שזהותו אינה ידועה למדינה. השניים פנו לשני קטינים שרכבו על אופניים חשמליים. האחר ניגש לאחד מהקטינים, עיכב אותו, דחף אותו והכה אותו. בהמשך לכך, נמלטו שני הקטינים מהמקום, ואילו המשיב והאחר נטלו את האופניים של אותו קטין ועזבו את המקום.

3. לצורך ההכרעה בבקשה שבפני די בכך שאציין בקצרה את מקצת הפרטים הנוגעים להליך המעצר ולניהול משפטו של המשיב. בעיקרו של דבר, ביום 22.12.2016 הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו (מ"ת 16-10-34348-10, השופט א' יקואל), זאת, לאחר שתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו, וכך גם התסקיר המשלים, המליצו שלא לשחררו לחלופת מעצר. בינתיים, בזמן שחלף, נשמע כבר רוב משפטו של המשיב. ביום 13.7.2017 נשמעו סיכומי הצדדים והתיק קבוע למתן הכרעת דין ביום 6.9.2017.

4. להשלמת התמונה יש לציין כי במעמד הסיכומים חזרה המדינה מאישומו של המשיב בעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע, שנכללה בכתב האישום. יצוין עוד כי כתב האישום כולל התייחסות לכך שהמשיב שלף מכיסו סכין ונופף בה לעברו של הקטין, מבלי לייחס לו עבירה נפרדת בהקשר לכך. בדיון שהתקיים בפני ביום 23.7.2017 ציין בא-כוחו של המשיב כי המדינה אינה עומדת עוד על טענה זו. באת-כוח המדינה לא התייחסה לנקודה זו. בעת הזו, כפי שאסביר להלן, אינני סבורה שיש לשאלה זו חשיבות לצורך הכרעה, ומטעמים מעשיים אני נכונה לאמץ את טענתו של בא-כוח המשיב לצורך הכרעתי.

5. המדינה טענה כי יש מקום לקבל את הבקשה להארכת המעצר בשים לב למסוכנות המיוחסת למשיב על-פי כתב האישום, אף לאחר שחלה הפחתה מסוימת במיוחס לו. נטען כי על מסוכנותו הרבה מעיד, בין היתר, עברו הפלילי הכולל ריצוי של מאסרים בפועל בגין הרשעות קודמות בעבירות אלימות ורכוש. המדינה מוסיפה וטוענת כי העובדה שהמשיב ביצע את העבירה המיוחסת לו כאשר עומד לחובתו מאסר על תנאי בר-הפעלה מעידה אף היא על מסוכנותו. כמו כן, עומדת המדינה על המסוכנות המיוחסת למשיב בתסקיר שירות המבחן, ועל ההערכה כי קיימת בעניינו סבירות גבוהה להישנותה של התנהגות אלימה. לבסוף, עומדת המדינה על המועד הקרוב שנקבע למתן הכרעת הדין, כך שסביר כי התיק יגיע לסיומו לא בעוד זמן רב.

6. מנגד, בא-כוחו של המשיב טוען כי לנוכח ההתפתחויות שחלו במשפטו של המשיב, ובהן השמטתה של עבירת קשירת הקשר ובעיקר חולשות שהתגלו, כך נטען, בתשתית הראייתית הלכאורית העומדת בבסיס המעצר - אין עוד מקום להארכת מעצרו. בא-כוחו של המשיב עתר אפוא לכך שבית המשפט יורה על הזמנת תסקיר של שירות המבחן בעניינו.

7. לאחר ששקלתי את הדברים אני סבורה שדין הבקשה להתקבל.

8. תחילה אציין כי טענותיו של בא-כוח המשיב לכרסום בתשתית הראייתית הלכאורית, שהיא מעניינה המובהקים של הערכאה המבררת, מקומן אינו בהליך לפי סעיף 62 לחוק המעצרים (ראו: בש"פ 3421/14 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 8 (18.5.2014); בש"פ 4488/15 מדינת ישראל נ' חייא, פסקה 8 (2.7.2015)). מכל מקום, אף במתכונתו ה"מופחתת" כתב האישום מניח בסיס לטענת המסוכנות בעניינו של המשיב, והדברים מקבלים חיזוק לנוכח עברו הפלילי. אני סבורה שבעת הזו בהתחשב בשלב המתקדם של המשפט והעובדה שהכרעת הדין צפויה להינתן בתוך

עמוד 2

תקופת ההארכה המבוקשת, הכף נוטה לעבר הארכת המעצר (ראו למשל: בש"פ 119/13 מדינת ישראל נ' עבאסי, פסקה 7 (15.1.2013); בש"פ 1640/16 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 21 (17.3.2016)). אני אף סבורה כי הזמנת תסקיר מבחן כאשר מתן הכרעת הדין צפוי למועד של תחילת חודש ספטמבר 2017 אינה יעילה בעת הזו (ראו: בש"פ 2404/08 מדינת ישראל נ' חזן (17.3.2008)).

9. אין צריך לומר כי זכויותיו של המשיב שמורות.

10. אשר על כן, אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב מעבר לתשעה חודשים החל מיום 27.7.2017 בתשעים ימים או עד למתן פסק דין בת"פ 34319-10-16 בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, לפי המוקדם.

ניתנה היום, א' באב התשע"ז (24.7.2017).

שׁוֹפֵט
